

سیمای داهینان له هونراوه‌کانی کامهران دا

(دلشاد علی)

کولیزی ئاداب - زانکوی صلاح الدین

پیشه‌کی:

ناشتی خوازی‌یه‌وه هه‌بووه، نه‌مه جگه له هونراوانه‌ی که ناویه‌ناوله
گۆفاری هیوادا بلاوی کردنه‌وه‌ته‌وه، پارچه‌یه‌کیش له هونراوالنه‌م
چوارینه‌یه‌ی بووه که ده‌گهرینه‌وه بۆ سالی (۱۹۵۵) و ده‌لی: ^(۱)

بیکه‌ره‌وه دهرگای ره‌شی زیندانت

دایرینه‌وه کۆتی قورسی گرات

شوره بکیشه له په‌نجه‌وه بازوو

له‌ناو خۆیناوا شووره‌که‌ت رۆچوو

نهم پارچه هونراوانه‌ش تابلاو‌کردنه‌وه‌ی دیوانی (دیاری) به‌ته‌واوی
کامهرانیان وه‌ک شاعیر نه‌به‌خۆی و نه‌به‌خۆینه‌رانیش نه‌ناساند‌بوو،
هه‌ر بۆیه دیوانی (دیاری) یه‌که‌ی هه‌نگاونانی کامهران ده‌زانین له‌جیهانی
هونراوه‌ی کوردی دا.

به‌گشتی دیوانی (دیاری) که کامهران خۆی له‌پیشه‌کی یه‌که‌پیدا ده‌لی:
تازه‌ده‌ستم داوه‌ته هونراوه‌ دانسان لام وایه هه‌ر سالی‌ک و چه‌ند مانگی‌ک
ئه‌بیت خۆم پێسه‌ خه‌ریک کردوه، ^(۲) نه‌ک هه‌روه‌ک کۆمه‌له‌ به‌ره‌مه‌ینکی
هونراوه‌یی ئه‌وه‌ قۆنساغه‌ سه‌رنجی خۆینه‌رانی راکیشاوه‌ به‌لکوه‌هیوا‌ی
به‌ره‌ویش چوونه‌یه‌کی بی سنووشیان تیا‌دا به‌دی کردوه.

(سارف به‌رزنجی) بۆ‌ئه‌وه‌ چوه‌ که (کامهران): «هه‌روه‌ خۆی ده‌لی
به‌راستی زۆری دانساوه‌ و زۆره‌که‌ش بۆ‌رنی‌یه‌ ره‌نگینه‌... له‌بابه‌تا
شاگردی‌کی بی‌گه‌بشتووی مامۆستا‌گۆرانه، که‌میکیش پرت‌ه‌وی هه‌ردی له
هه‌لبه‌سته‌کانیا دیاره، به‌تایه‌تی له‌ سۆزی ناسۆری دل‌داری لی‌ تیک
چووی به‌هۆی خاوه‌ن ته‌لاروو‌زیره‌وه». ^(۳)

به‌لای (محمد صدیق عارف) پشه‌وه کامهران یه‌کی‌که له‌ شاعیره‌کانی
هه‌نگاوی سی‌ هه‌می ماوه‌ی گۆن‌زانسه‌وه، هه‌نگاوی سی‌ هه‌میش ئه‌وه
هه‌نگاوه‌یه ئیستا‌پیا‌تی ئه‌په‌رینی، له‌ مامۆستا‌گۆرانه‌وه‌ ده‌س بی‌ ئه‌کا،
به‌دوای ئه‌م شو‌رشه‌ی گۆراندای چینی‌ک شاعیری گه‌نجی خۆین گه‌رم له
ناسۆی هونراوه‌ی کوردی‌یه‌وه سه‌ریان ده‌ره‌ینا که‌ یه‌که‌م زو‌وربه‌یان که‌م و
زۆر ئه‌وه شو‌رشه‌ی گۆران کاری تی‌ کردوون وه‌ دووه‌م به‌ بی‌روبا‌وه‌ری‌کی
نوی‌وه هاته‌نه‌ کۆره‌وه، هونراوه‌کانیان له‌ (شایدۆلۆجیه‌تیکی) تایه‌تی‌یه‌وه

زو‌وربه‌ی ئه‌وه لیکولینه‌وه‌وه نووسینانه‌ی که‌ ده‌رباره‌ی
(کامهران)‌ی شاعیر و هونراوه‌کانی بلاو‌کراونه‌ته‌وه، هه‌ولی ئه‌وه‌یان
داوه‌ که‌ ده‌وری کامهران له‌ بێ‌رووتنه‌وه‌ی نو‌بخوازی قۆنساغه‌که‌پیدا
دیاری‌بکه‌ن، ئه‌مه‌ش بۆ‌ته‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ گه‌لی بی‌رو‌رای جیا‌واز
ده‌رباره‌ی هونراوه‌کانی به‌تایه‌تی و ده‌رباره‌ی شه‌قلی بزوتنه‌وه‌ی
نو‌بخوازی ئه‌وه قۆنساغه‌ پێنه‌ ئاراوه‌. بی‌گومان ئه‌وه‌ با‌سانه‌ش بۆ
خۆیان سو‌ودمه‌ندن و که‌م و زۆر له‌ بواری لیکولینه‌وه‌ی
ئه‌ده‌به‌که‌ماندا جی‌گای خۆیان گرت‌وه‌وه‌ ده‌شبه‌نه‌مه‌ی لیکولینه‌وه‌ی
تر، به‌لام به‌گشتی نه‌بوونی چه‌مکی‌کی دیاری‌کراوی ئه‌وه‌ بزوتنه‌وه
نو‌بخوازی‌یه‌ی که‌ مه‌به‌ست بووه‌ له‌ لایه‌ک و یه‌کالانه‌کردنه‌وه‌یه‌کی
ته‌واوی تاقیکردنه‌وه‌ی هونراوه‌یی لای کامهران له‌ لایه‌کی‌ تره‌وه‌ بۆ‌ته
هۆی ئه‌وه‌ی که‌ له‌ گه‌لی رو‌وه‌وه‌ ئه‌و با‌س و لیکولینه‌وانه‌ ئه‌نجام
به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌دن و زۆر لایه‌نی ئه‌وه تاقیکردنه‌وه‌یه‌ هه‌ر به‌شاراوه‌یی
بمینیته‌وه.

جا به‌ نیازی خه‌ملاندنی تی‌روانی‌کی کامل ده‌رباره‌ی
تاقیکردنه‌وه‌ی هونراوه‌یی کامهران و دیاری‌کردنی هه‌ندی شه‌قل و
سیمای داهینان له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا به‌وه‌ لیکولینه‌وه‌وه‌ نووسینانه‌دا
چوینه‌ته‌وه‌وه له‌ گه‌ل‌شیا‌ندا بۆ‌چوونی خۆمان خست‌وته‌ روو،
به‌گشتیش با‌سه‌کامان کردوه‌ به‌سی به‌شه‌وه‌وه‌ له‌ هه‌ر به‌شیکدا
چوینه‌تی و راه‌ی هه‌نگاونانی کامهرانمان له‌جیهانی هونراوه‌ی
کوردی‌دا دیاری‌کردوه.

هه‌نگاوی یه‌که‌می کامهران و دیوانی (دیاری) یه‌که‌ی:

پیش بلا‌بوونه‌وه‌ی یه‌که‌م دیوانی کامهران له‌ سالی (۱۹۵۷) دا‌ک
دیوانی (دیاری) یه‌، کامهران خۆی با‌س له‌وپارچه‌ هونراوانه‌ی ده‌کات‌ک
جاروبار له‌ هه‌ندی بۆ‌نه‌دا له‌ دایک بوون، به‌تایه‌تی ئه‌وه‌ هونراوانه‌ی که‌
ده‌گهرینه‌وه‌ بۆ‌سالی (۱۹۵۴) و په‌یوه‌ندی‌یان به‌ بلا‌بوونه‌وه‌ی هونراوه‌ی،

لیکولینه‌وی نه‌ده‌بی

نه‌ندامی ورد له‌شی گه‌ردن
 هه‌موو له‌گه‌ل یه‌ك نه‌له‌رزن
 دوا‌ی هه‌ناسه‌یه‌ك ده‌س گه‌یران
 له‌كونوو قو‌زینی گه‌یران
 نه‌ختی شقارته ده‌ردینی
 یه‌ك یه‌ك دا‌بان نه‌گه‌رسینی

ئهم هونراوه‌یه به‌هه‌موو بیرو وینه‌و دیمه‌نه‌کانیه‌وه راسته‌وخۆ له‌ جیروکیکی (هانس نه‌نده‌رسن) هوه‌وه‌رگه‌راوه‌ که به‌ ناویشانی (له‌شه‌وی جه‌ژندا) یه‌و کاتی خۆی له‌ گۆفاری گه‌لا‌یزدا کراوه‌ به‌ کوردی و^(۱) باس له‌ کچه‌هه‌ژاریکی شقارته‌ فرۆش ده‌کات که له‌ ئیواره‌یه‌کی ساردی زستاندا به‌رامبه‌ر کۆشکیکی رازاوه‌ وروناک هه‌لنده‌ترووشکی‌وله‌ سه‌رماندا ده‌نک ده‌نک شقارته‌کانی داده‌گیر سینی و خۆی یی‌گه‌رم ده‌کاته‌وه‌.

هه‌رله‌م روانگه‌یه‌وه‌ نه‌گه‌ر بمانه‌وه‌ی راده‌ی په‌یوه‌ندی هونراوه‌کانی کامه‌ران له‌وه‌هنگاه‌ سه‌ره‌تایی یه‌یدا به‌ به‌رهمه‌کانی (گۆران) ی شاعیره‌وه‌ ده‌ریخه‌ین ئه‌وا هه‌ر زوو‌روو‌یه‌رووی چه‌ند هه‌لیکی دیاری ئه‌و په‌یوه‌ندی‌یه‌ ده‌بینه‌وه‌و راسته‌وخۆ چه‌ند پارچه‌ هونراوه‌یه‌ك خۆی ده‌خاته‌ به‌رده‌ستمان که له‌ژیر کاریگه‌ری هونراوه‌کانی (گۆران) دا له‌ دایک بوون.

له‌ (بووکی لادی) دا کامه‌ران لایه‌نیک له‌ لایه‌نه‌کانی چه‌وساندنه‌وه‌ی جووتیارانمان ده‌خاته‌ به‌رده‌م و سه‌ره‌تا به‌چه‌ند دیریک باس له‌ چۆنیه‌تی رازاندنه‌وه‌ی کی کچه‌ جووتیاری شوخ و شه‌نگه‌ ده‌کات که به‌ بووکی بو‌ کورێ جووتیارینکی ده‌بن، له‌پاشدا دیته‌ سه‌ر باسی ئه‌و پیلانه‌ی که ئاغا بو‌ کوشتی کوره‌ جووتیارینکی ده‌خات و کوره‌ جووتیاری یی‌ له‌ناوده‌به‌ن: ^(۲)

بووک خرایه‌ ری بو‌ جووتیار
 له‌م زنجه‌وه‌ بو‌ ئه‌و ده‌وار
 هه‌ر دوا‌ی دوستی مانگی تر
 به‌ر بو‌و له‌گیانی به‌گه‌ ناگر
 پیلان تال تال چینیان بو‌ی
 زور ریگه‌و شوینی دانا خۆی

به‌م جو‌ره‌ ئهم تابلویه‌ هه‌ر هه‌مان تابلوی هونراوه‌ی (بوکیکی ناکام) ه‌ که‌ی (گۆران) هه‌ر ته‌نها جیاوازی یه‌ك که له‌ نیوانیاندا به‌دی بکری له‌وه‌ دایه‌ که له‌ (بووکیکی ناکام) دا هه‌ر له‌سه‌ و‌قاوه‌ ئاغا کچه‌ جووتیار له‌ کوره‌ شوان داگیر ده‌کات و به‌ره‌و کۆشکی ئاغا ده‌خه‌رته‌ ری دوا‌ی ئه‌وه‌ ئینجا پیلانی کوشتی کوره‌ شوان ریک ده‌خه‌رت. ^(۳) له‌ کاتیکیدا لای (گۆران) جوانی سه‌روشت یی‌ بزه‌ی ئازیزو جوانی ئافه‌رت لاسه‌نگه‌ ده‌وستی و ده‌گاته‌ ئه‌و نه‌نجامه‌ی که بلی: ^(۴)

به‌لام ته‌بیعه‌ت هه‌رگه‌یزاو هه‌رگه‌یز
 یی‌ رووناکی یه‌ یی‌ بزه‌ی ئازیز

لای (کامه‌ران) و له‌ هونراوه‌ی (جوانی به‌هان) که‌یدا هه‌مان بیر به‌دی

هه‌ل نه‌قو‌لی بۆ مه‌به‌س و ئامانجیک نه‌نووسن: ^(۵)

هه‌رله‌م رووه‌وه‌ (د. عه‌زه‌دین مسته‌فا ره‌سول) یش ده‌لی: و کامه‌ران به‌ تازه‌که‌ره‌وه‌ دانانری نه‌ له‌ هه‌نانه‌ناوه‌وه‌ی بیروباوه‌ری نو‌ی و نه‌ له‌ روخساری نو‌ی دا، به‌لکو هه‌ندی له‌و بیروباوه‌ره‌ نه‌ته‌وه‌یی و نه‌شتمانی و مرو‌فایه‌تی یانه‌ ده‌رده‌سپری که پیش ئهم و له‌کاتی ئه‌مدا کۆمه‌لی شاعیری تری سه‌ربه‌هه‌مان بیرو- باوه‌ری کامه‌ران ده‌ریان بری بوو، روخساره‌ هونه‌ری‌یه‌ تازه‌کەش بریتی بوو له‌و روخساره‌ دا‌هینه‌ره‌ی که پیره‌میره‌دو گۆران نه‌نجامیان دابوو ^(۶) ئهم بۆ چوونانه‌ خو‌بان رووبه‌رووی سی خالی گه‌رنگمان ده‌که‌نه‌وه‌:

یه‌که‌م: بینه‌ماو سه‌رچاوه‌ی تاقیکردنه‌وه‌کانی شاعیر و چۆنیه‌تی نه‌نجامدانی دیوانیکی وه‌ك (دیاری) له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا یی‌ ئه‌وه‌ی بی‌ هیزی به‌ هونراوه‌کانی یه‌وه‌ دیار یی‌.

دووه‌م: راده‌و چۆنیه‌تی ئه‌و په‌یوه‌ندی‌یه‌ی که له‌ نیوان هونراوه‌کانی کامه‌ران و ریبازی نو‌ی هونراوه‌ی ئه‌و قوناغه‌دا هه‌بووه‌ له‌ لایه‌ك و په‌یوه‌ندی به‌ به‌رهمه‌کانی (گۆران) ی شاعیره‌وه‌ که رابه‌ریکی هه‌ره‌دیاری ئه‌و بزوتنه‌وه‌ نو‌یخوازی‌یه‌ بووه‌ له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ به‌وپی‌یه‌ی هه‌رسی نووسه‌ره‌که‌ی پیشوو هه‌یمان بو‌کردوو و هه‌ر ئه‌مه‌ش بو‌ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که بیرواری تروینچه‌وانه‌ی ئه‌و بۆ چوونانه‌ له‌ لای نووسه‌رانی تر سه‌ره‌له‌بات.

سی‌یه‌م: ده‌نگه‌ تازه‌که‌ی کامه‌ران و تاقیکردنه‌وه‌ی هونراوه‌ی کامه‌رانه‌.

بیگومان تا خالی یه‌که‌م و دووه‌میش به‌ کالانه‌کریته‌وه‌ به‌ ته‌واوی ناتوانری تیشکیکی ته‌واو بخه‌رته‌ سه‌ر خالی سیه‌م و سیه‌مای دا‌هینان له‌ هونراوه‌کانی دا دیاری بکری، لێه‌شدا چه‌مکی دا‌هینان به‌ لای ئه‌مه‌وه‌ ریبازکردنه‌وه‌ ناگه‌نیت به‌لکو ئه‌و شه‌قلانه‌ی دا‌هینانه‌ که زورجارو له‌ نه‌نجامی مامه‌له‌کردنیک نو‌ی له‌گه‌ل تاقیکردنه‌وه‌و که‌ره‌سه‌ی بنیاتنانی هونراوه‌دا سه‌ره‌له‌ته‌دات.

ده‌ریاره‌ی خالی یه‌که‌م و دووه‌م سه‌ره‌تا ئه‌ویاری سه‌رنجه‌ ده‌خه‌ینه‌ رووکه‌ تووی له‌ دایک بوونی هونراوه‌کانی ناو دیوانی (دیاری) یه‌که‌ی کامه‌ران جگه‌ تاقیکردنه‌وه‌ی خودی شاعیر خۆی و ئاویته‌ کردنی ئه‌و تاقیکردنه‌وانه‌ به‌ تاقیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لانی خه‌لکه‌وه‌، هه‌ندی به‌ره‌می ئه‌وه‌ی بوونه‌ته‌ تووی تاقیکردنه‌وه‌ی چه‌ند پارچه‌ هونراوه‌یه‌کی ناو ئه‌و دیوانه‌. یه‌کی له‌و پارچه‌ هونراوانه‌ش (په‌نجه‌ی ته‌زیوه‌ که‌ تیا‌یدا ده‌لی: ^(۷)

له‌ پال دیواریکدا، خه‌مگین
 دا‌هه‌نیشی (هیاوی شیرین

لیکولینه‌وهی ئه‌ده‌یی

نه ورشهی گیای میرگی سه‌وزی دم و به‌هارم

نه‌شته‌ی بای دارستانی چری نزارم

چه‌شنی جاران دای نه‌خورپان ناخی دروونم

نه‌یه‌نایه‌ی سه‌ر هه‌لقولین سه‌رچاوه‌ی روونم

له‌و پ‌ژۆه‌وه‌ی دیومه‌ی سیحری زه‌رده‌خه‌نه‌ی تو

دنایای دروون مه‌له‌کانی هاتوونه‌ته‌وه‌ گو

جگه‌ له‌م هونراوانه، هه‌ندی تابلۆ وینه‌هونه‌ری‌یه‌کانی (گۆران) له‌ هه‌ندی پارچه‌هونراوه‌ی دوا‌ی دیوانی (دیاری) به‌که‌ی کامه‌رانیشدا به‌دی ده‌کری، بۆنمونه‌ نه‌وینانه‌ی که له‌ هونراوه‌ی (بۆگه‌وره‌یه‌کی شیعری دۆست‌ی) (گۆران) دا ده‌بینری به‌ ته‌واوی له‌ (تۆسقالیک له‌ دلم‌) ی کامه‌ران دا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه‌.

سه‌ره‌رای ئه‌و تیروانینه‌وه‌ هه‌ر له‌ سنووری لیدوانماندا ده‌باریه‌ی خالی دووم، کاتیک ئاو‌پ‌له‌ لیکولینه‌وه‌که‌ی (کاکه‌ی فه‌للاح) ده‌ده‌ینه‌وه‌، سه‌ره‌تا ئه‌وه‌ی که سه‌رنج‌مان راده‌کیشی ئه‌وه‌یه‌ که به‌لای (کاکه‌ی فه‌للاح) هوه‌: «کامه‌ران له‌ شیعردا ریازی بابته‌ی ریالیزی شورش‌گیرانه‌ی ئاودراو به‌سۆزو هه‌ستی نه‌ته‌واپه‌تی گرتۆته‌به‌ره‌»،⁽¹¹⁾ بیگومان ئه‌م چه‌مکه‌ی ریالیزم که (کاکه‌ی فه‌للاح) ده‌ست نیشانی ده‌کات بۆخۆی ئه‌وه‌ ده‌گه‌ینیت که هونراوه‌کانی کامه‌ران سه‌ره‌ریازی ریالیزی سوشیالیزی نی‌یه‌، هه‌ربۆیه‌ به‌لایه‌وه‌ رینچه‌که‌که‌ی (کامه‌ران): «به‌هه‌ویندانی هه‌مان رینچه‌که‌و ریره‌وه‌ی ئه‌حمه‌دی خانی و حاجی قادر و سالم و پیره‌میردوبی که‌س و هه‌مین مه‌بابدی‌یه‌ له‌ جیهانی شیعری کوردی‌دا»،⁽¹²⁾ لیره‌داوه‌ک ده‌بینری له‌گه‌ل ئه‌و کۆمه‌له‌ شاعیره‌دا ناوی (گۆران) ناهه‌ینیت، ئه‌م تیروانینه‌ش زۆر جاروبی مه‌به‌ست خۆنه‌ری به‌ره‌وه‌وه‌هه‌له‌ی گوره‌ بردووه‌و تائینتاش لای هه‌ندی ئه‌ده‌ب دۆست به‌دی ده‌کری، به‌که‌میان: دورخسته‌وه‌ی (گۆران) رینچه‌که‌یه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی (گۆران) نه‌هونراوه‌ی نه‌ته‌واپه‌تی هه‌بووی و نه‌دلسۆزی نه‌ته‌وه‌که‌شی بووی، دووه‌میان: دورخسته‌وه‌ی کامه‌ران و هونراوه‌کانی کامه‌ران له‌مه‌یدانی خه‌باتی چینه‌یه‌تی، هه‌ربۆیه‌ به‌لای (کاکه‌ی فه‌للاح) هوه‌ لای (کامه‌ران): «ناو به‌ناو لیره‌وه‌له‌وی ناوی هه‌زارو جووتیار و پاله‌ ده‌بیستین و ده‌بینین و ته‌واو نه‌بوون به‌ ژیر ده‌ست و پێ‌ی بیرو باوه‌په‌ گشتی به‌که‌وه‌».⁽¹³⁾

لیره‌داو هه‌روه‌ک (د. عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول) ده‌لی: «که‌سانی هوشیار له‌ قاوخی به‌کگرتووی یه‌ک نه‌ته‌وه‌دا چینه‌ جیاوازه‌کانی ناو نه‌ته‌وه‌ ده‌بین»،⁽¹⁴⁾ ده‌توانین به‌ دلنایایی یه‌وه‌ بلێین که (کامه‌ران) یش ئه‌وه‌نده‌ هوشیار بووه‌ که نه‌ک هه‌ر چینه‌جیاوازه‌کانی ناو نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌بینی به‌لکو ئه‌وه‌نده‌ هه‌ستی به‌و جیاوازی‌یه‌ چینه‌یه‌تی به‌ کردووه‌ که ده‌بزانن کامه‌یان دلسۆزترن، هه‌ربۆیه‌ له‌ دیوانی (دیاری) یه‌که‌یدا هونراوه‌کانی (کچه‌شوران) و (په‌نجه‌ی ته‌زیو) و (بووکی لادی) و (میوه‌ی نازدان) و

ده‌کری‌ولای ئه‌میش باش پیشاندانی تابلۆی جوانی سروشت له‌ به‌هاردا به‌ نزیکه‌ی بیست دیزیک ئینجا ده‌لی:⁽¹⁵⁾

کیژۆله‌ی نازدار ئه‌م ده‌شت و چه‌مه

لارو له‌نجه‌ی تو بزه‌ی تو ی که‌مه

ورشه‌ی کراست که یی له‌م ده‌شته

ئه‌وساکه‌ ئه‌لیم باخی به‌هه‌شته

له‌هونراوه‌ی (جارانم) دا (کامه‌ران) ئاو‌پ‌له‌ رابووردووه‌دا ته‌وه‌و باس له‌ ژبانی شیواو دلی ته‌نگ و په‌زاره‌و ناسۆری ئه‌و پ‌ژۆه‌ رابووردووانه‌ ده‌کات تا دینه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که په‌نجه‌ی خۆشه‌ویستی زامه‌کانی رابووردووی ساریژ ده‌کات و سه‌رچاوه‌ی شادی ده‌ته‌قینته‌وه‌، خۆشه‌ویستی یه‌که‌ش لیره‌دا خۆشه‌ویستی نیشمانه‌وه‌ ده‌لی:⁽¹⁶⁾

جاران دلم‌ به‌ مه‌ئیسوی

دیزی خه‌فته‌ی ئه‌نووسی

ته‌رمی زه‌وقم ست ئه‌گه‌را

کلپه‌ی په‌زارم ئه‌گررا

نه‌گول به‌و ره‌نگانه‌وه

نه‌چل به‌و چرویانه‌وه

نهموسقای شه‌مال، هاوین

نه‌هاژه‌ی ناوی که‌ف زیوین

نه‌جریوه‌ی مه‌لی سه‌رچل

نه‌خه‌مزه‌ی کچی روومه‌ت گول

ساریژیان نه‌کرد زامی من

بریتی جه‌رگیکی کون کون

تا په‌نجه‌ی تو، په‌نجه‌ی نه‌رم

ساریژی کرد زامی گه‌رم

هه‌ر ئه‌م تابلۆیه‌ بۆخۆی هه‌مان تابلۆی (نیاز) هه‌که‌ی (گۆران) ه، ته‌نها جیاوازی یه‌کیش که سه‌رنجی خۆنه‌ر رابکیشی ئه‌وه‌یه‌ که ته‌می مه‌ینه‌ت لابه‌ره‌که‌ لای گۆران جوانی و خۆشه‌ویستی ئافه‌ره‌ته‌ ئه‌گینا وینه‌کان به‌هه‌ردوو دیویاندا و له‌ هه‌ردوو پارچه‌هونراوه‌که‌دا به‌ته‌واوی وه‌ک یه‌کن، (گۆران) له‌ (نیاز) هه‌که‌یدا ده‌لی!⁽¹⁷⁾

سه‌رده‌میک بوو دنایای گیانم تاریک و چۆل بوو

تام (به‌روچکه‌) ی گه‌رمه‌ دلم‌ چه‌شنی سه‌هۆل بوو

سه‌رده‌میک بوو نه‌تریفه‌ی مانگی هاوینم

نه‌گزنگی هه‌تاوی سه‌ر لووتکه‌ی به‌فرینم

نه‌له‌رزینی چینی سه‌ر رووی گوماوی شینم

نه‌بریفه‌ی دووری چه‌می پاش زۆر بارینم

لیکۆلینه وهی نه ده بجی

له سه رشان و قوئی سبی په رش وخواو

نه غمه ی شیرین ، ئاوازی خوش له دهنگا

ورشه ی سه رنج له ناو چاویکی مهنگا

دره خته که ی سه رکانیکیه ی باخی چه م

بی نه که نی گه لای نه لین پر به دم

له بیرمانه منال بوون له ناو باخا

زه رده ی ده متان ئه دا به پشتی داخا

تو بنواره ئه و کانیه نازداره

ئسته ش وینه ی هه ردوو کمانی تیا دیاره

توم خوش ئه ویت به لام نابم به به خسیر

له تاوی قز بو دلیم بکه ی زنجیر

نه شوانم به نه شوانت بم به شمشال

بو دلکی وشک بکه ین په ربو بال

نه کور نوشت بو ئه به م نه توش بو من

با له باخی شادیا دمست له گه ردن

دوو دلدار بین به راستی دوو فرشته

ئه و ژیا نه به و جو ره بیت به هه شته

له گولنی یاد له یادی جوانی رهنگین

پشکه شت بیت چه پکیک گولاله ی شیرین

به لای (مارف به رزنجی) به وه ئه وه ئه و نه و یه و شیعریکه و ئه لئی ماموستا گوران و ترویه تی وه وینه یه کی دلداری تیا ده رختوه که بو ئه مر و ده س ئه دا که له سه ره به ستی و به کسانێ هه ردو و لاوسه رکه وتنی هوش به سه ر عاتیفه دا پیک هاتوه .⁽¹⁾ به پینچه وانیه ئه م بو چوونه ی (مارف به رزنجی) به وه ئه م هونراوه ی (کامه ران) وه که نمونه یه که له وه هونراوانه ی که که م و کورێ یان تیدا به له لایه ن (محمد صدیق عارف) وه خراوه ته روو، به لای ئه مه وه هونراوه ی (یاد) له وه هونراوانه ی (کامه ران) ه که شاعیر تیا بیدا هوگری سروشت بووه و ئه م هوگر بوونی سروشته و تا ئه م راده یه دووری ده خاتوه له ژیا ن، له و رووداوه ی تیا ئه ژ ی، ئه بیته کۆسپ له ده ربرینی ئه و بیرو باوه ریا، وه یا پالی پیه ئه نی بو گۆشه گیری له و بیرو باوه ریه⁽²⁾ بو. به لگی بو چوونه که شی تهنها چهند دیرینکی که می له هونراوه که به نمونه هیناوه ته وه ده برسی⁽³⁾ بو بفرین بو سه رکانی و ناوچه م و دره خته کان؟ ئه ی بو وینه یه کی رووداوی ئه وتو نه خه یه نه پیش چاو که له زووره ی منالانی کورده واری رووی دابی، وه که بلین له بیرته یاره شیرینه که م کاتی منال بووین له ناو گل و خوئی کۆلانه که مانیکیه وه گه مه مان ئه کرد. . . .⁽⁴⁾ هه ر ده رباره ی ئه م پارچه هونراوه یه (کاکه ی فه للاح) یش رای وایه که ئه م چه شنه خو شه وستی به

(به شیمانی) و (هیلانه ی ئارام) و (په نجه ی ژیا ن) و (گۆرانی من) و (ره هیله) و (کچه که ی خۆی) و سه رجه می هونراوه کانی دیوانی (گولاله سووره) و زووره ی هه ره زوری هونراوه کانی تری ناو دیوانه کانی کامه ران ئاونه یه کی بی گه ردی کیشه و گیر و گرفت و خواست و هیوا و ئاوانی مروقی چه و ساوه ن و ده نگه ی بی ری پشکه و تنخوازانه ی کامه رانه که هیچ کاتی لایه نه چینه یه تی به که ی که لانه خستوه وه که لایه نیکی کیشه ی میلیله ته که ی مامه له ی له گه لدا کردوه⁽⁵⁾:

ئه ی خالو گیان من په نجه رم

بو یه ئیجگار کورد په روهرم

باهه ر گۆرانی به که ی جاران

بلینه وه بو کوردستان

ئه و که سه ی له مردن ترسا

له کاروانی خه بات جیما

له راستی دا ئه ده یی کوردی وه که ئه ده یی هه سوو میلیله تیکی تری دنیا شه قل و سیمای تابه تی خۆی هه به و ئه و ریچکه جو را و جو رانه ی که له ئه ده یی میلیله تاندا به دی ده کری مه رج نی به له لای ئیمه ش ئه و ریچکه نه دروست بوو بیت .

(د. عیزه دین مسته فا ره سوول) به وردی ئه وه ی روون کردوته که :

«کیشه ی نه ته وایه تی بنکه ی ریازی ریالیزی کوردی به و ئه دیه کورده کان وه که به که م کیشه ی میلیله ت مامه له یان له گه لدا کردوه» و «ئه دیانی سه ره ریازی ریالیزی سوشیالیزی له شیوازی مامه له کردن و خسته رووی کیشه نه ته وایه تی به که دا له گه ل ریالیسته سوشیالیزی مه کانی تر دا جیا وازیا ن هه بووه و لای ئیمه به ستراوه ته وه به ریازی شو رشگی ریتی جیهانی به وه»⁽⁶⁾ هه ر لیره وه ده گه یه نه ئه و راستی به ی که له ئه ده یی کوردی دا ناتوانی به ره مه می ئه دب و شاعیرانی کوردی ئه و قوناغه به سه ر چه ند ریچکه به کی رامیاری دا دابه ش بکه ین چونکه بیرو باوه ری رامیاری ئه دب و شاعیرانی کورد خو یان هه رچی یه که بوو بیت ئه و به ره مه کانیان هه ر له سه ره یه که ریچکه بووه که ریچکه ی ئه ده بیکی نیشتمانی پشکه و تنخواز بووه و ده نگیشان ده نگه ی میلیله ته که یان و ده نگه ی بیرو باوه ری پشکه و تنخوازی و شو رشگی ریتی بووه .

دوای گه یشتن به م راستی یانه که ده گه رینه وه سه ر دیوانی (دیاری)، ئه دا به ئاسانی په رده له سه ر ئه و پارچه هونراوانه ش هه لده درینه وه که بو خو یان سیمای دا هینانیا ن تیا به دی ده کری، هه ر ئه م پارچه هونراوانه ش بوون که سه رنجی خو یانه ران و ئه دب دو ستانی ئه و کاته یان را کیشا وه به گه رمی به وه باوه شیا ن بوگر توتوه . یه کی له و پارچه هونراوانه ش که لیره دا ده یینه وه یاد (یاد) ه که ی ناو دیوانی (دیاری) به که تیا بیدا ده لی⁽⁷⁾:

قزی نه رمت وه که تالی خو ره تاو

لیکولینه‌وهی ئه‌ده‌یی

ئاوایی یه‌وه به دیارچه‌ن سه‌ر مه‌رو بزنه‌وه دۆش دامایی، هیواو ئاوا ته ساکاره تیکه‌ل به که‌ساسی و هه‌ناسه ساردی‌یه‌کانی خنۆکه‌ی هه‌ست و دلی بدن، که‌چی که‌ خۆیندمه‌وه نه‌که‌مه‌وه نه‌هیچی تری له‌م بابه‌تم نه‌دی به‌لکوله‌گه‌ل ئه‌وه‌شا جه‌وه‌ه‌ری باسه‌که‌ پروداوه و له‌ناو جه‌رگه‌ی ژایانی کۆمه‌لا به‌تیمانه‌وه هاتۆته‌ ده‌ری، که‌چی خۆم له‌ ئاسمانیکی رۆمانسی یا دی گۆی بگرن ئه‌لی:

به‌ ئاوازی شمشاله‌که‌ت
به‌ له‌ره‌ی لیوه‌ ئاله‌که‌ت
هه‌ستی خۆشم بینه‌ فرین
بو‌ناو گۆلزار
چهم و نزار
ئاسمانی شین . . . (17)

لیه‌ده‌او ئه‌گه‌ر هۆنراوه‌ی (ئه‌ی که‌چه‌شوان) وه‌ک بنیاتیکی یه‌کگرتو مامه‌له‌بکری و سه‌رنج له‌دیره‌کانی دوا‌ی ئه‌و دیره‌نه‌ بده‌ین که‌ (محمد صدیق عارف) به‌ نموونه‌ی بو‌چوونه‌که‌ی هیناویه‌تی یه‌وه‌و به‌لایه‌وه که‌شیکی رۆمانسی دروست ده‌که‌ن، ئه‌وا ئه‌و تیروانینه‌مان لادروست نابی که‌ لای ئه‌و دروست بووه‌ چونکه‌ دوا کۆپله‌ی هۆنراوه‌که‌ بو‌خۆی ئه‌و رۆمانسیه‌ته‌ ناگه‌ینی که‌ نووسه‌ر بۆی‌چووه‌، ئه‌وه‌تا (کامهران) له‌ دوا کۆپله‌دا ده‌لی: (18)

فرمیسکی ئالت بیره‌وه
کاتی (تیکۆشانه‌) و زه‌رده
ئاوی شه‌ونم بخۆره‌وه
هیوا هه‌رگیز
ئارامی کۆرپه‌ی ژایانه

هه‌ر ئه‌م هۆنراوه‌یه‌ی (کامهران) بۆته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ (محمد صدیق عارف) بخاته‌ سه‌ر ئه‌و پاره‌یه‌ی که‌ «کامهران نزیکترین» شاعیرمانه‌ له‌ هۆنراوه‌ی نوی‌وه، هۆنراوه‌ی نوی‌ به‌مانای هۆنراوه‌ی سه‌ر به‌ست (ح) وه‌یا به‌ره‌نلا (منطلق) (19) ئه‌م بو‌چوونه‌ش بو‌خۆی پێچستی به‌ لیدوان هه‌یه چونکه‌ به‌لای (محمد صدیق عارف) وه‌ «ناتوانی قوناغی کامهران ناوینری نوی له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی شیعری کوردی خوی له‌ کۆت و زنجیری وه‌زن رزگار نه‌کردووه‌ وه‌ر له‌ سه‌ر وه‌زنی یه‌ک پارچه‌ی ئه‌روا کامهران له‌ چه‌ند پارچه‌یه‌کیا ئه‌و کۆت و زنجیره‌ی شکاندووه‌»، (20) بیگومان ئه‌م بو‌چوونه‌ پێش هه‌موو شتی ئه‌وه‌ دیاری ده‌کات که‌ (محمد صدیق عارف) له‌و کاته‌دا هیلێک له‌ هیله‌کانی نوێخوازی له‌ هۆنراوه‌ی کوردیدا دیاری ده‌کات که‌ په‌یوه‌ندی به‌ ئاوازی هۆنراوه‌وه‌ هه‌یه، هه‌ر ئه‌م تیروانینه‌ش بو‌خۆی بووه‌ بنه‌مایه‌کی دیاری بزووتنه‌وه‌ی (روانگه‌) له‌ سه‌ره‌تای سالی 1970دا که‌ خۆی په‌کیک بووه له‌ پاره‌رانی، ئه‌مه‌ له‌ لایه‌ک، له‌ لایه‌کی تروه‌ که‌ باس بینه‌ سه‌ر هۆنراوه‌ی سه‌ر به‌ست و ئه‌وه‌ه‌ولانه‌ی که‌ له‌م بواره‌دا دراو، نابیی ئه‌وه‌مان له‌

که‌ زۆرت له‌ ژیری یه‌وه‌ نزیکه‌وه‌ که‌ متر سۆزو هه‌ستی پێوه‌ دیاره، بابه‌تیکی نوی‌یه‌و شاعیر به‌ مه‌رج و ئاگا له‌خۆ بوونیکی وریایی یه‌وه‌ ده‌چینه‌ پێشه‌وه‌. (21)

وه‌ک ده‌بینری هه‌رسی نووسه‌ره‌که‌ ته‌نها روویان له‌ چه‌ند دیرینکی هۆنراوه‌که‌ کردووه‌ که‌ دیاره ئه‌مه‌ش به‌ ته‌واوی ناتوانی رووی راستی تاقیکردنه‌وه‌که‌ی شاعیر ده‌ریخات بۆیه‌ به‌لای ئیمه‌وه‌ هۆنراوه‌ی (یار) نه‌هه‌له‌هاته‌ له‌ واقع و نه‌به‌ ته‌نه‌هاش گرنگی دانه‌ به‌هۆش به‌شپۆیه‌کی وا که‌ هه‌ست و سۆزی شاعیر وه‌ک مروفیک شارابینه‌وه‌. خۆیندمه‌وه‌ی هۆنراوه‌که‌ وه‌ک بنیاتیکی یه‌کگرتو له‌ لایه‌ک و ئاگادار بوونمان له‌ تیروانینی شاعیر خۆی که‌ به‌لایه‌وه‌ هۆنراوه‌ «پێسته‌ ئه‌گه‌رچی هه‌ر له‌ سروشت و دلداریش بدوین گیانیکی پاکي ئینسانی و نه‌ته‌وايه‌تی هه‌بیت وه‌ ئه‌م دوو گیانه‌ش له‌ بۆته‌ی ده‌روونیا یه‌ک بخات» (22) ئه‌مانگه‌ بینه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که‌ شاعیر پێش مامه‌له‌ کردنی له‌ گه‌ل تاقیکردنه‌وه‌ که‌ پێدا ئه‌و دوو گیانه‌ی له‌ ده‌روونیدا یه‌ک خستووه‌ بۆیه‌ هۆنراوه‌که‌ له‌ گه‌ل له‌ دایک بوونیدا سیمای ئه‌و لایه‌نه مروفایه‌تی و نه‌ته‌وايه‌تی یه‌ی بۆشپۆیه‌و سۆزه‌که‌شی له‌ راده‌ی تاقیکردنه‌وه‌که‌ خۆی دایه‌وه‌ ئه‌نجامی رستگویی شاعیره‌وه‌ به‌شیکه‌ له‌ تاقیکردنه‌وه‌ مروف په‌روه‌ری یه‌که‌ی شاعیر و نه‌ک هه‌ر هه‌ست و سۆزی تیا که‌ متره‌ به‌ لکۆ سۆزیکي وای لی ده‌تکی که‌ له‌ راده‌ی ئه‌و راستگویی یه‌ی شاعیر دایه‌. به‌م پێیه‌ به‌لای ئیمه‌وه‌ له‌م هۆنراوه‌یه‌دا تابلوی سروشت به‌ دره‌خت و باخ و چه‌م و کانی نازدار و گولانه‌ی شیرینی یه‌وه‌ بو‌خۆی هه‌لگری گیانه‌ نه‌ته‌وايه‌تی یه‌که‌ی شاعیره‌وه‌ به‌بابه‌ته‌ دلداري یه‌که‌ش گیانه‌ مروف په‌روه‌ری یه‌که‌ی به‌رجه‌سته‌ کردووه‌.

یه‌کی له‌و تیبینی یانه‌ی که‌ له‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌ی (محمد صدیق عارف) دا سه‌رنج راده‌ کیشی ئه‌وه‌یه‌ که‌ نووسه‌ره‌که‌ی هه‌ولێ داوه‌ له‌ روانگه‌ی تیروانینیکی ره‌خنه‌گرانه‌ی ورده‌وه‌ ئاوړ له‌ هۆنراوه‌کانی (کامهران) بداته‌وه‌و زیه‌ره‌کانه‌ به‌ پێی بنه‌مایه‌کی ره‌خنه‌ی کامل به‌ره‌وشی کردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کان بچی چونکه‌ به‌لایه‌وه‌ «بیری هه‌رباسیک له‌ تاقی کردنه‌وه‌یه‌ک په‌یدا ئه‌بی که‌ ئه‌و شاعیره‌ پیا تی ئه‌په‌ری وه‌یا په‌کیکی تری دینی و به‌لام کاریکی کاریگه‌ری کردینه‌ سه‌ردل و هه‌ستی، ئه‌و بیره‌ش ئه‌بی بخه‌رتنه‌ به‌رگیکه‌وه‌ (مه‌به‌ستم شیوه‌ی نووسینه‌) له‌ گه‌لیا بگۆنجی و په‌ر به‌ پێستی خۆی بی، چونکه‌ بیرو شیوه‌ (الفکره‌ و الاسلوب) یه‌ک په‌کتر ته‌واو ئه‌که‌ن». (23) به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌م تیروانینه‌ ره‌خنه‌ی په‌چاکه‌ شدا که‌ دینه‌ سه‌ر هۆنراوه‌کان هه‌ندێ بو‌چوونی وای لادروست ده‌بی که‌ ئاکامی ته‌نها گرنگی دانه‌ به‌ چه‌ند دیریک نه‌ک سه‌رتاپای هۆنراوه‌که‌. هه‌روه‌ک له‌م بو‌چوونه‌یدا به‌دی ده‌که‌ین که‌ ده‌ریازه‌ی ناوه‌رۆکی هۆنراوه‌ی (ئه‌ی که‌چه‌شوان) وه‌ ده‌لی: «که‌چام به‌ سه‌ر نووسراوی ئه‌م هۆنراوه‌یه که‌وت و اهات به‌ بیرماکه‌ باسی کیش و له‌ په‌کی به‌رگه‌ شپری سه‌روپاوه‌تی جوانکه‌له‌ ئه‌خۆینمه‌وه‌ که‌ شوکیکی گرتی به‌ ده‌سته‌وه‌وه‌ له‌ نزیک

لیکۆلینهوی ئەدهی

بەرزیش تیاپا سەرکەوتوو، تەنھا ماوەتوو سەرئەوی کامەران نازاواچلاک بێ و لەقەسە ئێم و ئێم نەترسێ،^(۳۱) بەلام دياره قەسە ئێم و ئێم لەلایەك و شینواندنی ئێم تاقیکردنەو نوێیە لەلایەکی ترەو بوو هۆی ئێمەو کە (کامەران) لەهۆنراوی سەر بەست دوورکەوتوو، چونکە خۆی باس لەمە دەکات و دەڵێ: «بەلای منەو هۆنراوی سەر بەست مۆسیقاکی زۆر بەسۆزترە لەهۆنراوی ترو بەریشی فراوانترە بۆدەرپرینی هەست، بەلام داخە کەم نەشارەزایان کە دەستیان دایە ئێم هۆنراوی بە جۆریکی ئێمۆ شینواندیان کە خۆندەواران بە تەواوی لێی وەرس و هەراسان بین، وەک مەسەلە یەکی کوردی ئەلئیت (بەراستی سفاتیان رەزێل کرد)، لە بەرئەو بوو کە من وتم لەگەڵ هۆنراوی سەر بەستدا نیم و گەر مەو سەر هۆنراوی کیش دا.^(۳۲) دەر بەری ئێم بۆچونەو کامەران دەبێ دووبارە ئەو بێننەو یاد کە لە هۆنراوی سەر بەستدا هیچ کاتی ناتوانی دەست بەرداری کیش بین وەک کامەران هێمای بۆدەکات، هەر وەها هەر ئێم بۆچونەو کامەران ئەو دەر دەخات کە هۆیەکی تری واز هێنانە کە ئێمۆ و تیروانینەو بوو دەر بەری هۆنراوی سەر بەست جا زانیبیتی یا نەیزانیی کە لە راستی دا ئەمەش دیار دەبێ کە هەر بۆ شاعیرانی ئێمۆ کاتە بە لکۆر یستاش زووری شاعیرانمان ناگاداری چەمکی هۆنراوی سەر بەستی کوردی نین و بنەما و بنەرەتە تاییەتی یەکانی نازانن، هەر بۆیە هەنگاوانی هۆنراوی کوردی لەم بواردا گەلی سستەو لەرا دەی خواستە کانیانماندا نێ یە. سەرنجێک لە سەرنجەکانی تری (محمد صديق عارف) ئەو یە کە لایەو: «هۆنراوەکانی کامەران بە تاییەتی ئێمۆ هۆنراوانەو کە لە سۆز و هەستی تاییەتی خۆی ئەدوین، یەکی مانایان بە هیچ جۆریکی تیا نابینرێ»،^(۳۳) چەمکی یەکی ماناش بە جۆرە دیاری دەکات کە «باس

هەبە مل ئەدا بۆ یەکیستی مانا و باس هەبە نە»،^(۳۴) لە راستی دا چۆنەتی و چەندیتی بابەت کەم و پێوەندی بە چەمکی یەکی هۆنراوەو نێ یە چونکە گەلی جار شاعیر باس لە یەک بابەت دەکات کە چی هۆنراوە کە یەکی بێتایی یە کە گرتوو ناگرتە خۆی، هەر وەک جۆن ئاسایی بە کە تاقیکردنەو کە یە گەلی بابەت بەر جەستە بکات و بێتایی ئاوتە یاخود یە کە گرتوو یان لێ یێک بەیتی، هەر لەم روانگە بەشەو دەتوانرێ لە بێتایی هۆنراوی کوردی دا چوار چەشنە بێتایی دیاری بکەیت و ئێمە لەلای خۆمانەو بە بێتایی سادەو تیکەل و لیکدراوو ئاوتە ناومان بردوو.^(۳۵)

بە جۆرە (کامەران) ی شاعیر بە یە کەم هەنگاوی لە جیهانی هۆنراوی کوردی دا بە تەواوی شوین بێی خۆی کردەو بوو یە کە لە شاعیرە دیارەکانی ئێمۆ قۆناغە، هەر ئێم زەمینە پتەو تاقیکردنەو هۆنراوی لەلای بوو هۆی ئێمەو کە هەنگاوی تری لە دواوە بێت و بەرەو تاقیکردنەو نوێ تری بەریت.

یادبچێ کە گەلی پێش کامەران نووسەرانی وەک (جمال عیرفان) (پیرەمیرد) مان هەریە کەو بە چەمکیک باس لە هۆنراوی سەر بەست دەکەن و شاعیرانی وەک (بەختیار زیو) و (گۆران) و (قەدری جان) یشمان چەند تاقیکردنەو یەکی سەرکەوتوو یان لەم ڕوووەو هەبوو دەکری بە سەر تاییەکی چاکی هۆنراوی سەر بەستی کوردی دا بترین،^(۳۶) ئەمە جگە لەو یە کە (کامەران) خۆی لە یەک دوو هۆنراوی سالی (۱۹۵۴) ی دا هەمان ئاواز بە کار دینی، سەر بەری هەموو ئەمانەش دەبێ ئەوەش بووتریت کە هۆنراوی سەر بەست لە ئەدەبی کوردیماندا هەر وەک هۆنراوی سەر بەستی عەرەبی خۆی دوور ناخاتەو لە کیش و قافیە بە لکۆر مامەلە کەرنیکی نوێیە لە گەڵ هەر دوو بنەما گەنگە کە ئادازی دەرەو ی هۆنراوەدا کە کیش و قافیەن، (محمد صديق عارف) یش وریایانە ئەمەو ڕوون کردۆتەو دەڵێ: «زۆر بەی زۆر لەوانەو دوورە پەرزەستانان لە هۆنراوی نوێ وائەزانن مەبەس لە خۆر زگار کردن لە کۆت و زنجیری وەزن و قافیە، واز لێ هێنانسانە بە تەواوی. . .! بێ گومان ئەمانە بەهەلە چوون چونکە لە بەری وەزەو هۆنراوی نوێش هەر لە سەر ئێم (بەحر) انە ئەوتری کە هۆنراوی کۆنی لە سەر دا ئەزێری بەلام تەنھا هێندە هەبە شاعیری نوێ بە ئارەزووی خۆی یاری بەو (بەحر) انە ئەکاو هەلیان ئەسۆزینی، وەک لە هۆنراوی (کچەشوان) دا کە پارچە بە کە لە هۆنراوی رزگار کراو لە کۆت و زنجیری وەزن و قافیە لە سەر بەحری (هەزەج) دانراوە،^(۳۷) بەلام دياره کە کیشی ئێم هۆنراویە پێوەندی بە (هەزەج) و (بەحر) عەرەبی یەکانی عەرۆزەو نێ یە، بە لکۆر کیشە کە (هەشت برگی یەو تیا دا دەستە بێی جیاوازی ئێمۆ کیش بە کار هینراوە کە بریتن لە دەستە بێی (۴ + ۴) و (۳ + ۵) و (۲ + ۶) و (۵ + ۳).

هەر ئەو تیروانینەو (محمد صديق عارف) کە بۆ ئەو کاتە تیروانینی زیرەکانە یەو پێش بێنێ یەکی سەرنج راکیشە لە باری لیکۆلینەو ی هۆنراوی کوردیماندا، لە لیکۆلینەو کە (ناکام) دا پشت گیری لێ ناکری چونکە بەلای (ناکام) هەو وەک خۆی ئەڵێ: «من کامەران ئەناسم ئەگەر نەشم ناسیایە تەنھا بە هۆی سەرنجی هەلبەستە کانیەو ئەتوانم بێم هەر لە بەر ئەو ی دانەری خۆی ئەڵێ شارەزای بە کار هینانی کوردی پەتی یەو سەرنجی وردی هەبە لە دەر پرینی مانا داو شیعەرەکانی گەرم و دلگێرو هەستاین و پاشە رۆژیکی گەش و ڕوونکی بێ چاوە ڕوان ئەکری، نابێ شاعیر یکی بەرەللا بێ، هیواشی لێ ناکری لە دوا رۆژدا بێتە شاعیر یکی بەرەللا، چونکە شاعیر یکی توانای هەلبەستی ریک و ئاوازەداری بێی هۆی ناکەوتە شیعری بەرەللا.^(۳۸) بێگومان ئێمە لێرەدا کەم و زۆر لە گەڵ ئێم بۆچونەو (ناکام) دا نین، دياره (محمد صديق عارف) یش ئاگاداری ئەو بوو کە ئەو ئاوازی لە (ئەو کچەشوان) دایەو بە لایەو هەنگاوانی شاعیرە بەرەو دا هینان رەنگە لە لایەن نووسەرانی ترەو پەسەند نەکری بۆیە دەڵێ: «ئەو تە کامەران چەند پارچە یەکی لەم بابەتە بووتین وە تارا دە یەکی

دروستیان ده‌کات،^(۱۱)

پیش هه‌مووشتی ده‌بی ته‌وراستی به‌بخینه‌په‌روو که ناونانی سه‌رجه‌می ته‌و هونراوه کورتانه‌ی کامهران به‌چوارین و پینجین راست نی‌یه، چونکه ته‌گه‌ر چاونیک به‌چایی دووه‌می (گولانه‌ سووه) که‌بیدا بگنیرین که زورریه‌ی هه‌ره زوری ته‌و هونراوه کورتانه‌ی کامهرانیان تبادا کوکراوه‌ته‌وه ده‌بینین له (۷) پارچه‌ی (دوو) دیزی و (۴۰) پارچه‌ی (چوار) دیزی و (۲) پارچه (پینج) دیزی و (۴۱) پارچه‌ی (شش) دیزی و له‌ته‌نھا پارچه‌یه‌کی (ده) دیزی پینک هاتوو، که‌واته ژماره‌ی ته‌و پارچانه‌ی که له (شش) دیز پینک هاتوون له (چوار) دیزی‌یه‌که‌ش زیاتره بو‌یه ناکرتی نه‌به‌چوارین و نه‌به پینجین ناویان به‌رین. هه‌رچی ده‌رباره‌ی سه‌ره‌ل‌دانی ته‌م چه‌شنه هونراوانه‌شه‌ لای کامهران، ته‌وا به‌لای ئیمه‌وه هیچ کاتی ته‌نجامی که‌م ده‌رفه‌تی بلا‌و‌کردنه‌وه نه‌بووه چونکه نه‌ک هه‌ر دیوانه‌ چاپکراوه‌کانی تری ته‌و سه‌رهمه‌وه هه‌مسو ته‌و هونراوه در‌ئ‌انه‌ی که له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی رۆژ‌نامه‌و گو‌فاره‌کان بلا‌و‌کراوه‌ته‌وه به‌لکو دیوانی (دیاری)‌یه‌که‌ی کامهران خوی که نه‌نھا شش پارچه هونراوه‌ی کورتی تیدا‌یه ته‌وه ده‌سه‌لمینن که‌م ده‌رفه‌تی بلا‌و‌کردنه‌وه له‌و سه‌رهمه‌دا په‌یوه‌ندی به‌روو‌کردنه ته‌م تاقیکردنه‌وه‌یه‌و په‌و پیندانی ته‌م چه‌شنه هونراوه نه‌بووه لای کامهران. هه‌ر ده‌رباره‌ی ته‌م باسه ده‌بی ته‌وش روون بکه‌ینه‌وه که تاقیکردنه‌وه‌ی شاعیران له ته‌ده‌بی کوردیدا بی یاخود له ته‌ده‌بی میلله‌تانی تردا بیت له‌لایه‌ک و تیروانینه ره‌خنه‌یی به‌جۆر به‌جۆره‌کانی جهانیس له‌لایه‌کی تره‌وه که‌م و زور ته‌ویان نه‌گه‌یاننده‌وه که له‌دایک بوونی ته‌م پارچه کورتانه له‌چاو هونراوه‌ی در‌ئ‌ژدا ته‌وه‌نده ئاسان بیت که خومان‌دو نه‌کردن و زوو به‌ده‌سته‌وه‌دان بگه‌ینن، نه‌ک هه‌ر ته‌وه‌نده به‌لکو ناویانگی ته‌و شاعیرانه‌ی که به‌م چه‌شنه بنیاته‌ی هونراوه‌وه ناسراون له ناویانگی ته‌و شاعیرانه که‌متر نی‌یه که به‌هونراوه‌ی در‌ئ‌ژ ناسراون، ته‌مه جگه له‌وه‌ی که هیچ کاتی کورتی و در‌ئ‌ژ هونراوه له‌و روانگه‌یه‌وه ته‌ی ناروانتری چونکه جاری وای هه‌یه ته‌نھا به‌پینک ده‌توانی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی وای به‌ر بلا‌و‌ده‌ر بی‌نی که له پارچه هونراوه‌یه‌کی در‌ئ‌ژدا به‌دی نه‌کرتی. هه‌ر لیره‌وه که ناو له‌و هونراوه کورتانه‌ی کامهران ده‌در‌ئ‌ته‌وه ده‌بی له روانگه‌ی ته‌و چه‌مکه‌وه له‌گه‌لدا بکه‌ین که په‌گه‌زه‌کانی له‌دایک بوونیان په‌گه‌زی جیا جیا و له‌یه‌ک دا‌پراو نین و تاقیکردنه‌وه‌کانی شاعیر خوی باه‌تو سۆزو ته‌ندیشه‌وه‌ینه‌و ئاوازی هونراوه‌یی له بنیاتیکی هونه‌ری گونجاودا پینک ده‌هینی جا بو‌یه سۆزو ته‌ندیشه‌وه‌ینه‌و هونه‌ریه‌کانیش بو‌خویان له‌را‌ده‌ی ته‌و باه‌تانه‌دان که تاقیکردنه‌وه‌کانی بی به‌رجه‌سته ده‌کرتی و لاوازی په‌کیکیان سیمای تاقیکردنه‌وه‌که ده‌شینی بی به‌م بی به‌لای ئیمه‌وه هه‌ینی سه‌ره‌ل‌دان و بی‌ره‌و پیندانی ته‌م پارچه کورتانه لای کامهران گرتی دانی دوو به‌هره‌ی کامهران خوی بو‌پیکه‌وه که بریتی بوون له به‌هره‌ی دوانده‌ری و ده‌نگه دل‌یره‌که‌ی و به‌هره‌ی شاعیریتی و توانای پینک هیانی وینه‌ی هونه‌ری گونجاو

دوا به‌دوای دیوانی (دیاری) و کومه‌نی هونراوه‌ی تری هه‌مان تاقیکردنه‌وه‌و شیواز، (کامهران) رووه‌و تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی تر هه‌نگاوی نا که بریتی بسو له گرنگی دان به‌و چه‌شنه هونراوانه‌ی که کورتن و به‌گشتی ژماره‌ی دیره‌کانی له‌شش دیز (سی‌به‌یت) تی‌په‌ر ناکات. له‌م رووه‌وه (کاکه‌ی فەل‌ل‌ا‌ح) به‌وردی ته‌وه‌ی دیاری کردوه‌که: «ته‌م هه‌نگاوانه‌ی کامهران به‌پنجه‌وانه‌ی ته‌و بو‌چوونه‌ی بووه که له پینسه‌کی دیوانی دیاری‌یه‌که‌بیدا سه‌رنجی خوینه‌رانی بوراکیشابوو، چونکه له‌وی‌دا به‌رای کامهران هونراوه‌ی تازه ده‌بیت له‌سه‌ر ئسلوویی کوردی رینک به‌خریت - له‌ چوارین و پینجین دوورکه‌وینسه‌وه... به‌لام له‌دوایی‌دا کامهران خوی سیمای تازه‌کردنه‌وه‌ی هونراوه‌کانی له‌م پارچه بچووکانه‌دا به‌دی کردوه، تازه‌کردنه‌وش له‌وه‌دا بووه که له‌پیش ته‌مدا ته‌م چواینانه که‌وتراوه بیره‌که‌ی په‌ند بووه به‌لام هی ته‌و به‌شینه‌یه‌کی گشتی باری سیاسی گرت و بو‌بوو به‌بروسکه‌یه‌ک بو‌تیکوشان»،^(۱۲) ته‌م بو‌چوونه‌ی (کاکه‌ی فەل‌ل‌ا‌ح) بو‌خوی تیروانینیکی ره‌خنه‌یی زیره‌کانه‌یه به‌تایه‌تی له‌و رووه‌وه که ده‌ری خستوه (کامهران) خوی سیمای تازه‌کردنه‌وه‌ی هونراوه‌کانی له‌و پارچه بچووکانه‌دا به‌دی کردوه، چونکه ته‌مه ته‌وه ده‌گه‌ینی که (کامهران) به‌هوشمه‌ندی‌یه‌وه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل تاقیکردنه‌وه‌کانیدا کردوه و به‌ره‌و داهینان هه‌نگاوی ناوه، بیگومان ته‌مه‌ش بو‌خوی پیوستی به‌وه ده‌بیت که راده‌ی سه‌رکه‌وتنی له‌م هه‌نگاوانه‌ی‌دا دیاری بکرتی.

ده‌رباره‌ی ته‌و هونراوه کورتانه‌ی (کامهران) ده‌(کامل حسن البصیر) بو ته‌وه چووه که کامهران: «به‌م رینگایه له‌ناو شاعیره‌ هاوچه‌رخه‌کانی ته‌مرزی کورددا تا‌ک و ته‌نیایه، ته‌م دیارده‌یه له‌خو‌یه‌وه نه‌هاتوو به‌لکو سروسشتی باه‌ته‌ شیعری‌یه‌کان دروستی کردون، چونکه شاعیر باه‌تی سیاسی له‌ده‌وری پاشایه‌تی‌دا و هرگرتوه‌وه که‌س نه‌یتوانیوه به‌ناشکرا ده‌م له‌سیاسه‌ته‌وه بدات، جا ئایا له‌دارواریکی وادا شاعیر ده‌توانیت قه‌سیده‌ی در‌ئ‌ژ له‌و باه‌ته‌ بلیت؟ کئی بو‌ی بلا‌وده‌کاته‌وه، چون ده‌چینه ناوخه‌لکه‌وه؟ که‌واته وه‌ک ده‌لین پیوستی دایکی داهینانه، بو‌یه شاعیر په‌نای بردوته به‌ر ته‌و شیوه‌ی چوارین و پینجین و به‌یتانه‌وه»^(۱۳)

(کاکه‌ی فەل‌ل‌ا‌ح) یه‌ش ده‌رباره‌ی ته‌و بو‌چوونه‌ی (کامل حسن البصیر) له‌لایه‌ک و بو‌چوونی خو‌شی له‌لایه‌کی تره‌وه ده‌لی: «ته‌م رایه ته‌گه‌رچی له‌راستی بی به‌ش نی‌یه به‌لام هوی تریش هه‌یه‌و زوره نه‌هاتوته پینسه‌وه ته‌ویش ته‌وه‌یه که ته‌م باه‌ته که له باه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانی‌یه‌وه هه‌یه‌و که‌م و زور شاعیرانی کورد چه‌رخا‌وچه‌رخ و پشتا‌و‌پشت وه‌ک رینگایه‌کی لاسایی کردنه‌وه به‌ره‌م و تاقی کردنه‌وه‌یان هه‌یه‌و گه‌رمیان و کو‌نستانیان پی کردوه، ته‌م باه‌ته‌ چوارینه‌ زورتر بی‌ری را‌گوزاری و چه‌خما‌خه‌ی بی‌روه‌ست و که‌م ته‌رکی شیعرو خومان‌دو نه‌کردن و زوو به‌ده‌سته‌وه‌دان

لیکۆئینهوهی ته ده جی

هۆنراوه کانی ناو ئهم دیوانه بوونه ته بنکە ی ئەو ته قینهوه نۆی یه ی که داوای لێ ده کرا، لیسره دا ده بی ئاگاداری ئەوهش بین که باس کردن له وشک بوونه وهی کامهران وهک پیش بینی یه ک بو ده نگه یه که ی داوای وه ر ناگیر ی چونکه بی ده نگه یه که ی داوای - ههروهک روونی ده که ی نه وه له نه نجامی بی ده سه لاتی و کز بوونی سه رچاوه ی تاقی کړنه وه کانی یه وه نه بووه .

بو به لگه ی به دی کردنی داواکاری بزوتنه وه نو ئیخوازی یه که له هۆنراوه کانی (زه بری هۆنراوه) که یدا سه ره تا ئاو پر له تیر وانی نی کۆمه له ی (روانگه) ده ده ی نه وه به و بی یه ی ئەو تیر وانی نه بووه بنه مای ئەو بی ره نو ئیخوازی یه که له وه سه رده مه دا له ئارادا بووه . کۆمه له ی (روانگه ی) وهک خۆیان ده یانوت : «ئیمه گو شکر او و تال بووی ئەو به سه ره اتانه ی [واته سالانی پیش بلا و کړنه وه ی بانگه وازه که] بو یه ئیستا هه رچی بنووسین دوورو نزیك به چاک و خراپی به ستایش کردن و بی زاری ده برین به ره می خو خوار د نه وه یه کی قولمانه له ئاستیاندا ، واته ئیمه دل سو زترین زبان و ده نگه ئهم سه رده مه ی خو مانین نه وه ی پیش ئیمه ش (که هیشتا له ژ یاندا ن) له وسنو وره دا ئە بزوین به لام ئیمه له بو ته ی ئە ده بیاندا ئەو کاره سات و به سه ره اتانه به هه زار و یه ک باردا ئە مر نین و ئە ژ یینه وه ، له کاتی کدا نه وه ی پیش ئیمه ناتوانن له سنووری رستیک دروشمی پیروزی رابوو رد و بو چن به و دیو دا» .^(۱۷) جا ته گه ر لیسره وه ئاو پر له (زه بری هۆنراوه) که ی بده ی نه وه ، به ئاشکرا هه ست به وه ده که ی نه که شه می ش له روانگه یه که ی گه لی نۆی وه ده روانیته ئەو به سه ره ات و کاره ساتانه ی که خۆی له ناوی دا ده ژ یاو به هه زار و یه ک باردا و به تیر وانی نیکی تازه تره وه ده یان مرینی و ده یان ژ یینه وه ، هه ر بو یه ده لی :^(۱۸)

وا شی عرم دا گیر سانه وه
ناسنی سامم تانه وه
دوا قه لای وه نه وزم رو خان
خوینی ئوقره و ماتیم رزان
هاتوه به وه به ره مه لیه ن
به ره و شاری ده روون بو گه ن

ئه بی هه زاران پیشیل که م
تا نه گه هه وه ده که م
ئه و ده لی وهک دلان نی به
تر سنوک و نیان نی به

ده لگه شه که ی جارانه
ده لی پاک ی تیکوشانه

بهم جوژه ئاو ردانه وه مان له گه لی پارچه ی ناو (زه بری هۆنراوه) که ی و مامه له کړد نمان له گه لیاندا وهک پارچه یه کی به کگرتوو نهک ته نها

بو ئەو سوژه هه لچوه ی که بابه ته شو ر شگ یرتی یه که ی خه ملاندو وه و ئاوازی هۆنراوه که ی سازاوه و له بنیاتیکی کاریگه ردا دا پر شتو وه :^(۱۹)

زور جار ژ یانم تاریک دا نه هات
ناگر به ره بو و له باخی ئاوات
پنم له ناو خوینا ، زنجیری ئاسن
پیا نه رشت ته زووی به تینی مردن
سام هه ر نه یوانی بی به ری بی
به کیوی وه ی ده لما هه لزی

دوا ههنگاوی کامهران و بی دهنگی یه که ی :

له سه ره تای سالی (۱۹۷۰) دا دوا به داوی بلا و بوونه وه ی بانگه وازی (روانگه) و ده نگه نو ئیخوازی له ئە ده بی کوردی دا به گشتی له وه هۆنراوه ی کوردی دا به تاییه تی ، راسته و خو رو و له کامهران کرا و ئەو پرسیا ره ی لێ کرا که : «ئه وت ریت کامهران له پله یه کی نزیکی ئە ده بی سه رده می تازه ماندا له هه ره شاعیره تازه که ره وه کانمان بوو که چی به بی گو رینیکی ئە وت ئیشتاش هه ر له سه ر ئەو ر یاز و شیوه و ناوهر و که ی ئە وه خته ئە روا ت» ،^(۲۰) ئەم پرسیا ره و ئەو تیر وانی نه ده ر باره ی کا . مه ران له داوی بلا و بوونه وه ی دوا دیوانی که (زه بری هۆنراوه ی) سالی (۱۹۷۱) ه نهک ههروهک خۆی مایه وه به لکو رو خسا رینیکی توند تریشی گه رته خۆی و هیما ی وشک بوونه وه ی بو کرا .^(۲۱) هه رچی کامهران خۆشی بوو ئە وه له پرسیا ره که نه ده گه یشت و ده ییر سی : «شا خو مه به ست له گو رین و تازه کړنه وه چی یه ؟» .^(۲۲) له راستی دا (کامهران) ناهه قی نه بووه که له و پرسیا ره نه گه یشتو وه چونکه نهک هه ر ئەو کاته ئیشتاش به ته وای که باس له نو ئیخوازی و تازه کړنه وه ده کړی به ته وای چه مکه که ی دیاری نا کړی و بنه ما و بنه ره تی یه کانی دیاری نا کړی .

هه رچۆنی بی ئەو پرسیا ره و ئەو تیر وانی نه ش بو خۆی دیاره یه کی زور ئاسایی بووه ، ته گه رچی هه ندی جار و هه ندی نو سه ر وای نه ئه بی نی ،^(۲۳) چونکه ته گه ر به و شیوه یه له کامهران و شاعیرانی قو ناغه که ی نه روا نرایه ئەوا ئەو بزوتنه وه تازه گه ری یه که مه به ست بوو هیچ مانایه کی نه ده به خشی به و بی یه ی ته گه ر له و کاته دا ههنگاوی نۆی تر لای (کامهران) به دی بکرایه ئەوا بزوتنه وه نو ئیخوازی یه که بو ی نه ده کرا باس له ر یچکه شکاندن بکات ، خو نه ش ده کرا له تیر وانی نه که یاندا مه به ستیان ئە وه بو بی ت که ههنگاوه که ی ئەمان ههنگاوی پیش ئە وهش که وتوو که له کامه رانیان داوا ده کړد .

لیسه را به لای ئیمه وه ، ئە وه ی که له کامه ران داوا ده کرا زور به ئاشکرا و روونی له (زه بری هۆنراوه) که یدا به دی ده کړی و ئهم دیوانه ی کامه ران نهک هه ر هیما ی وه ستان و به ره و دوا بوونه وه ی نا کسات به لکو زو وری یه ی

لیکولینه وهی نه ده بی

بکات . (کامهران) خوی له هه موو کهس باشت نه وهی ده زانی که تنها دیاری به ک بومروقی خه بانکه هر نه و چه پکه گوله به که یا ده درینه دهستی یاخورد ده خریته سه مزاری بویه به لایه وه گرنگ نه بووه که نه نانهت چه پکه گوله که شی بدرینه دهست به لام که کار بگاته نه وهی هه ندی هه لونیست نه وه بگه نی و هیما ی نه وه بکات که بی ی بووتربت تو کیت و تو جیت؟ نه مه یان وه ک مروف زامیک ده کاته دله وه که تا نیواره بلنی: ^(۱)

له چیاکان له لووتکه ی به زوو نودا

له ناگری به نیله نیلی پروا

له کوئی بی که له پچه ی دهست بپرسن

من چیم و کیم نه وان چاکم نه ناسن

زامی و ساریز نایب و نه نه بویه هیما ی پرسیاریکی وای بخرایه ته به ردهم (کامهران) تا نه ویش تازه به تازه خویمان بی بناسینی، هه نه مهش بو وه ک مروفیک دلنی گهرد بگری و بگاته نه و قه ناعه ته ی که به وه هه موو تی کوشان و قوریانی دان و به ره مهانه ی که لاوانی بی گوش ده کرا نه زانتری تازه بگه ریته وه و تنها به به ره مهی هونراوه ی خویمان بی بناسینی؟. تاقیکردنه وهی هونراوه یی (کامهران) له راده به کدا بوو که هیچ نه بی بتوانی وه ک کارسازیکیش بیت مامه له له گه ل هونراوه دا بکات و به ره مهی هونراوه یی بخاته به ردهست خونه ر، جا هیچ کاتی بی ی ناخوش نه بووه داوای هونراوه ی لی بگری چونکه وه ک خوی ده بیوت: وه گه کامه راد نه بوو مایه کهس داوای هونراوه ی لی نه نه کردم ^(۲) به لام نه گه ردا و کردنه که تنها له روانگه ی نه و بوچونه وه بوو بیت که گوايه وشک بوته وه تنها وه ک شاعیر ته ماشا بگری و هیما ی نه وه بیت که بی هونراوه، (کامهران) نه تیکر شه و دل سوزه که ی جارانه و نه شاعیر شه، نه مه یان دووباره دل ره نه جانسدنی تبادا بووه هه ره وه نه و پرسیاره بووه که ناچاری کرد وه لایمی بداته وه، وه ک ناگاداریشین گه لی جار له م تیر وانی نه ی دوا یی یه وه داوای هونراوه ی لی ده کرا بویه یه کی له هونراوه کانی دوا یی بوخوی وه لام دانه وه یه کی نه و داوا کاریا نه بووه ده لی: ^(۳)

نه گه رچی دلنی سه رده می لاویم

بلیسی به رزی نیشتمانم بوو

بازووی به هیزوو جهسته ی خویناویم

نیشانه ی زه بری تیکوشانم بوو

به لام پیره کهم سو تیه نه رتره

چونکه نه ک هه ر دل بوونم ناگره

نه نجام:

کاتی (کامهران) به دیوانی (دیاری) یه که ی و چند پارچه هونراوه یه کی پیشتر یه وه هاته ناو جیهانی هونراوه وه، هونراوه ی کوردی پیره ونیکی گشتی و سیمایه کی تابه تی خوی هه بووه، (کامهران) خوشی ناگاداری نه وه بووه،

هه لیزاردنی یه ک دوو دیر لیره وه لوی، راسته و خو ده مانگه نینه نه وه راستی یه ی که نه هه نگاوه ی کامهران بوخوی هه نگاویکی نوی بووه و کم وزور سیمای پاشگه ز بوونه وه ی تبادا به دی ناکری، ته نانهت هونراوه ی (بو ناگاداری) یه که شی به لای نیمه وه به لگه ی به ره و پیش چون و ته قینه وه یه کی نوخی تاقیکردنه وه کانی بووه نه ک به ره و دوا بوونه وه ی، چونکه که ده لی: ^(۴)

به لین بی نه ی کچ، به لین بی نه ی گول

نه ی دهشت و ده رو چیا ی کوردستان

من جار یکی تر نه به دم نه دل

بو نیوه نه لیم هونراوه ی جوان جوان

تنها هونراوه نه لیم بو هه ژار

هه ر له گه ل نیوم نه ی هه ژارینه

تنها هونراوه نه لیم بو هه ژار

هه ژار هه وینی شیمری خویینه

لیره دا (کوردستان) نه بوته نیشانه ی خاک به لکروه ک جوانی سروشت باس ده کری و له کویله ی یه که می هونراوه که شدا به رووی نه مه مان بو ده رده که ونی کاتی ده لی:

هونراوه کانم هه ر بو نافرته ی بوون

بو خو نچه ی گول و بو جوانی سروشت

خو نیان نه مزی له به هره ی ده روون

رستی زیرین و جوانان دا نه رشت

نه مه جگه له وهی هه موومان ده زانین که هونراوه کانی پیشووی هه ربو نافرته و گول و جوانی سروشت نه بووه و زور به یان هه ر بوته وه هه ژارانه بووه که لیره دا ده یه وی روویان تی بکات، دیاره نه م شیوه تیر وانی نه ی به و مه به سه بووه که له هونراوه کانی پیشووی رازی نه بووه، نه مهش بوخوی نه وه ده گه نینت که ده یه وی به دل سوزی یه وه ته عبیر له و یاره ئالوزانه بکات که تاقیکردنه وه کانی ژبانی روو به رووی ده کردنه وه له سنووری بیر گواسته وه بچینه ده ره وه و دا هینه رانه مامه له له گه ل تاقیکردنه وه نوی یه کانی دا بکات، بویه لیره دا ده توانین بلین که مه به سستی له هه نگاویکی نوی بووه نه ک پاشگه ز بوونه وه.

له باسیکدا که ده رباره ی (کامهران) و هونراوه کانی بیت نه وای باسی بی ده نگه یه که ی دوا یی دیوانی (زه بری هونراوه) راسته و خو دینه ناوه وه ده بی ناویری لی بدرینه وه په رده له سه ر نه و راستی یه هه لیدرینه وه که بی ده نگه یه که ی نا کامی وشک بوونه وه ی سه رچاوه ی هونراوه کانی نه بووه، چونکه هه راره کانم به گشتی و (زه بری هونراوه) که ی به تابه تی بوخویان سیسی - نیمیکه تی هونراوه ی شورشگیریتیان تبادا ده بیسری، نه و سیمایه ی که شورشگیریتی به لایه وه کاریکی به رده و ام و هه میشه نوی یه و هیچ کاتی نه و به رگه ی نه پویشیه که وه ک کاریکی میسالی ده رکی بی

- ۱۱ - دیاری: ۶۲
- ۱۲ - سەرچاوهی پیشوو: ۶۶
- ۱۳ - دیوانی گۆران: ۴۲
- ۱۴ - کاروانی شیعری نوینی کوردی، کاکهی فەللاج، بەرگی یەکم، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بەغدا، ۱۹۷۸: ۲۳۶
- ۱۵ - سەرچاوهی پیشوو: ۲۳۹
- ۱۶ - سەرچاوهی پیشوو: ۲۴۵
- ۱۷ - بەختیار زیوهر (ژیان و بەرههمی). دوکتۆر عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سول، گوڤاری کۆلیجی ئەدهبیات. ژماره (۲۲) ی سالی ۱۹۷۸: ۴۹
- ۱۸ - دیوانی کامهران موکری. ئاماده‌کردنی عەبدوللا عەزیز خالەد، چاپخانهی روشنبیری و لاوان، هه‌ولێر ۱۹۸۸: ۲۶۷
- ۱۹ - الواقعية في الادب الكردي: ۲۱۳
- ۲۰ - دیاری: ۳۱
- ۲۱ - کامهران و دیاری یەکه‌ی. گوڤاری شەفەق ژماره (بەك) ی ۲۰۱۵: ۲۰
- ۲۲ - کامهران و هونراوه‌ی نوی: ۴۹
- ۲۳ - سەرچاوهی پیشوو: ۴۹
- ۲۴ - کاروانی شیعری نوینی کوردی: ۲۴۲
- ۲۵ - دیاری: ۱۳
- ۲۶ - کامهران و هونراوه‌ی نوی: ۴۵
- ۲۷ - سەرچاوهی پیشوو: ۴۵
- ۲۸ - دیاری: ۱۹
- ۲۹ - کامهران و هونراوه‌ی نوی: ۴۳
- ۳۰ - سەرچاوهی پیشوو: ۲۲
- ۳۱ - بنیاتی هه‌لبه‌ست له هونراوه‌ی کوردی دا، دلشاد علي محمد، نامی ماجستیر: ۱۶۶ - ۱۷۰
- ۳۲ - کامهران و هونراوه‌ی نوی: ۵۴
- ۳۳ - هونراوه‌ی نوی، لی کۆلینه‌وه‌یه‌کی وێژیه‌ی، ناکام، چاپخانه‌ی کامهران، سلیمانی، ۱۹۵۹: ۳۴
- ۳۴ - کامهران و هونراوه‌ی نوی: ۴۴
- ۳۵ - له‌گه‌ل کامهران دا، رۆژنامه‌ی هاوکاری ژماره (۱۶) ی شه‌مه‌ی ۱۹۷۰/۵/۲: ۷، ۴
- ۳۶ - کامهران و هونراوه‌ی نوی: ۵۶
- ۳۷ - سەرچاوهی پیشوو: ۵۷
- ۳۸ - بنیاتی هه‌لبه‌ست له هونراوه‌ی کوردی دا (نامی ماجستیر): ۵۲ - ۸۸
- ۳۹ - کاروانی شیعری نوینی کوردی: ۲۴۷
- ۴۰ - له کتیی (کاروانی شیعری نوینی کوردی) یه‌وه: ۲۴۷
- ۴۱ - کاروانی شیعری نوینی کوردی: ۲۴۷ - ۲۴۸
- ۴۲ - دیوانی کامهران موکری: ۲۷۲

هه‌روه‌ك خۆی ده‌لی: «ئیمه‌ش له کاتیگدا ده‌ستمان داوه‌ته هونراوه که ده‌رگای ریالیزمیه‌ت خرابووه سه‌رپشت»،^(۲۳) هه‌ربۆیه دیاری کردنی شه‌قل و سیمای داهینان له هونراوه‌کانی دا ده‌بی له چوارچۆیه‌ی ئه‌و پێره‌وه گشتی وسیما تابه‌تی یه‌ی هونراوه‌ی کوردی ئه‌و قوناغه‌وه ئه‌نجام بدری، کاتیکیش له‌م روانگه‌یه‌وه ئاوهرمان له هونراوه‌کانی دا یه‌وه به ئاسانی ئه‌وه‌مان بو‌ده‌رکه‌وت که یه‌که‌م هه‌نگاوی کامهران به دیوانی (دیاری) یه‌که‌ی هه‌نگاویکی وا پته‌و بو‌و که راسته‌و خوله‌سه‌رزه‌مینه‌ی هونراوه‌ی کوردی جیگای خۆی کرده‌وه بو‌وه هۆی ئه‌وه‌ی که هه‌نگاوی تری به‌هوادابیت و تاقیکردنه‌وه‌که‌ی ئاراسته‌ی بنیاتیکی تری هونراوه‌بکات و به‌هۆی ئه‌میشه‌وه ئه‌وه‌نده‌ی ترجیگاو شوینی خۆی له‌مه‌یدانی هونراوه‌ی کوردی ئه‌و قوناغه‌دا بکاته‌وه‌و تا سه‌ره‌تای حه‌فناکانیش هه‌ربه (شاعیری هه‌لکه‌وتووی کورد)^(۲۴) بناسری. هه‌رچی (زه‌بری هونراوه) که‌شی یه‌تی که‌دوا دیوانیه‌تی ئه‌وا به‌لای ئیمه‌وه بو‌وه بنکه‌ی هه‌نگاویکی نوی ی کامهران و ئه‌گه‌ر بی‌ده‌نگی یه‌که‌ی دوا یی نه‌بایه‌ ئه‌وا تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی تازه‌تری یی ئه‌نجام ئه‌دا چونکه ئه‌وه‌ی لا ئاشکرا بو‌وه: «ریالیزی نوی پێسته هیز بدات به ده‌ماری ره‌نجبه‌ران بو‌تی کوشان و کۆل نه‌دان نه‌ك ئاوسمیدی برژینته دلپانه‌وه» و «یاخی بوون ئه‌بی سوودی ئه‌وچینه چه‌وساوانه‌ی تیدا بیت نه‌ك یاخی بوون هه‌ر بۆ یاخی بوون بیت».^(۲۵)

په‌راویزه‌کان:

- ۱ - کۆریکی (نێسانی سالی ۱۹۸۳) وه‌ه‌رگه‌راوه که له‌شاری هه‌ولێر بو‌ کامهران گه‌را بو‌ به‌ ناوی (من وه‌هونراوه).
- ۲ - دیاری، کامهران، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا ۱۹۵۷: ۱۳
- ۳ - کامهران و دیاری یه‌که‌ی، مه‌عروف به‌رزنجی، گوڤاری شەفەق ژماره (۱) ی ۲۰۱۵، ۹۵۸: ۲۰
- ۴ - کامهران و هونراوه‌ی نوی (لیکۆلینه‌وه)، محمد صدیق عارف، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا، ۱۹۵۸: ۲۱. (محمد صدیق عارف) کاک (حسین عارف) ی چیرۆک نووسه.
- ۵ - الواقعية في الادب الكردي، د. عزالدین مصطفی رسول، صیدا، ۱۹۶۶: ۱۱۱
- ۶ - دیاری: ۲۰
- ۷ - کچه‌ شقارته فروشه‌که، هانس ئه‌نده‌رسون، گوڤاری گه‌لاویژ ژماره (۴) ی سالی (۴): ۳۱ کاتی خۆی (په‌خشسان صابر) که قوتایی کۆلیجی ئاداب بو‌و سه‌رنجی بو‌راکشام.
- ۸ - دیاری: ۲۳
- ۹ - دیوانی گۆران، ئاماده‌کردنی محمدی مه‌لا که‌ریم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق، به‌غدا، ۱۹۸۰: ۵۷
- ۱۰ - دیوانی گۆران: ۹

- ٤٣ - لهگهَل کامهران دا، رُوژنامهي هاوکاري ژماره (١٦) : ٤
 ٤٤ - زهبري هونراومو کارهساتي وشک بوونهوه، سامي شورش، رُوژنامهي
 هاوکاري ژماره (٤٤) ي (٤) ي کانووني بهکم ١٩٧١ .
 ٤٥ - لهگهَل کامهران دا، رُوژنامهي هاوکاري ژماره (١٦) : ٤
 ٤٦ - زهبري هونراومو کارهساتي چرنوک گرتن، زمناکو، رُوژنامهي هاوکاري
 ژماره (٤٦) ي (١٨) ي کانووني بهکم ١٩٧١ .
 ٤٧ - کورينک بوزوانگه خوازهکان، رُوژنامهي هاوکاري ژماره (٦) ي (٢) ي
 شوياتي ١٩٧١ .
 ٤٨ - ديواني کامهران موکري : ٢٩٨
 ٤٩ - سهرجاوهي پيشوو : ٣٢٥
 ٥٠ - سهرجاوهي پيشوو : ٢٨٠
 ٥١ - له کورينکي (نيسانی سالی ١٩٨٣) وه وهرگيراهه که له ههولير بو کامهران
 گيرابوو .
 ٥٢ - له کورينکي (مارتي سالی ١٩٧٩) وه وهرگيراهه که له سليماني بو کامهران
 گيرابوو .
 ٥٣ - لهگهَل کامهران دا، رُوژنامهي هاوکاري ژماره (١٦) : ٤
 ٥٤ - سهرجاوهي پيشوو : ٤
 ٥٥ - سهرجاوهي پيشوو : ٤

ملاح الابداع في قصائد كامران

دلشاد علي محمد
 كلية الآداب - جامعة صلاح الدين

يتناول البحث المراحل الابداعية عند الشاعر كامران موکري ولتحقيق هذا الهدف قسم الباحث دراسته الى ثلاثة فصول، فقد تناول في الفصل الاول التجربة الشعرية الاولى للشاعر مبتدأً بديوانه الاول وآراء من سبقوه من الدارسين لشعر كامران في تلك المرحلة. وفي الفصل الثاني تطرق الباحث لتلك القصائد القصيرة التي اشتهرت خطأً بالرباعيات والخماسيات مستعرضاً الآراء التي طرحت حولها، ولقد اعتبر الباحث هذه القصائد القصيرة من نتاجات المرحلة الابداعية الثانية للشاعر. أما في الفصل الثالث فقد تناول الباحث الديوان الأخير للشاعر وخلافاً لآراء من سبقوه اعتبر الباحث هذا الديوان مرحلة جديدة من مراحل التجربة الشعرية لكامران وكذلك تناول الباحث ضمن هذا الفصل الصمت الشعري عند كامران والآراء التي ظهرت حول مسيبياته. وفي نهاية البحث قدم الباحث خلاصة إستنتاجاته حول الموضوع.